

جهان در سایهٔ احکام قرآن

خوشبختی‌های مورد آرزوی وی، یکی دیگر از این دلایل است. شکست این مکتب‌های الحادی، باعث ایجاد موج انسانی عظیمی در گراش دوباره به دین و آیینی که بشریت را درک کند و تشنگی‌اش را سیراب سازد، گردید. و از آنجاکه جز اسلام هیچ یک از ادیان، دربرگیرندهٔ چنین جامعیت، همه جانبگی، واقعگرایی در برخورد با مسائل و چنین دیدگاه فراگیری در زندگی نیست، طبیعی است که این اقبال و استقبال بی‌سابقه، شامل اسلام و تعالیم عالیه آن گردد.

۳ - از دیگر عوامل مهم موقفیت برخی تجربه‌های اسلامی در مناطقی از جهان و پیشاپیش آنها تجربه اقلاب بزرگ اسلامی ایران به رهبری امام خمینی (ره) است. موقفیت این تجربه در ارائه الگوهای برجسته‌ای از انقلاب ناب مردمی که تمامی منافع تنگ مادی را در راه تحقق اهداف بزرگ معنوی به فراموشی می‌سپارد و نیز توانایی آن در، درهم شکستن بسیاری از افسانه‌ها از جمله افسانه منحصر بودن انقلاب به اصول مادی و به ویژه سوسیالیسم، انسانه تقسیم ناگزیر جهان به دو اردوگاه، افسانه ناممکن بودن استقلال در عرصه سیاسی و افسانه دین افیون ملت‌هast... است.

این انقلاب دیدگاه‌های نوینی در طرح مشکلات و راه حل‌هایی متفاوت با راه حل‌های گذشته در برایر جهانیان مطرح ساخته و توانسته است توده‌های مسلمان را بسیج کند و در دل آنان امید سرشار به آینده را جای دهد و بدین ترتیب افق تازه‌ای برایر جهان گشوده که تا پیش از آن، قابل تصور نبوده است.

○ چراشد و بسط نهضت اسلامی در سال‌های اخیر سریع شده است؟

□ با این پرسش ما قدم به عرصهٔ جهان اسلام می‌گذاریم و بر چنین گستره‌ای انگشت می‌نهیم. به گمان ما، مهمترین عوامل چنین پدیده سترگی (خیزش یا نهضت اسلامی) در این موارد نهفته است:

۱ - آنچه در پاسخ به پرسش نخست گفتیم؛ با این تبصره که عوامل یاد شده دارای تأثیر بسیار گسترده‌تری بر

از آنجا که مطالب این شمارهٔ مجله بیشتر راجع به روابط بین‌الملل است، می‌بایست از یکی از صاحب‌نظران درخواست کنیم که به شرح و بیان موقع و مقام نهضت اسلامی در عالم کنونی و در روابط بین‌الملل پردازند.

یکی از مناسب‌ترین شخصیت‌هایی که می‌توانستند به این بحث پردازند، حضرت حجت‌الاسلام والمسلمین آقای تحسیری، رئیس محترم سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی بودند. از ایشان درخواست کردم که به پرسش‌های مجله پاسخ بدهند و ایشان پاسخ‌های متعارف به آن پرسش‌ها دادند که در اینجا به نظر خوانندگان گرامی می‌رسد. از ایشان بسیار سپاسگزاریم.

○ جهت اقبال مردم عالم به اسلام چیست؟

□ به نظر من عوامل بسیاری باعث چنین اقبالی شده است که مهمترین آنها را می‌توان گونه بررسید:

۱ - تعالیم اسلامی که با فطرت آدمی کاملاً هماهنگ است و نیاز وجدانی او را برآورده می‌کند، دارای جنبه‌های اخلاقی است و با طبیعت انسان برخوردار واقعگرایانه دارد. این تعالیم به انسان به مثابه یک کل می‌نگردد و در پی حل مشکلات اوست و میان جنبه‌های عقیدتی و عاطفی و رفتاری وی انسجام برقرار می‌سازد. این جنبه‌ها اگرچه از همان آغاز، یعنی از چهارده قرن پیش با اسلام همراه بوده ولی اقبال اخیری که به دلیل چنین جنبه‌هایی نسبت به اسلام صورت گرفته، برخاسته از خیزش فکری - علمی است که اندیشمندان بزرگ در راستای توضیح این ویژگی‌ها و مطرح ساختن آنها به شیوه‌ای متناسب با نیازهای زمان و به گونه‌ای که پاسخگوی پرسش‌های عمده دوران و روشنگر جنبه‌های تابناک این شریعت باشد، ارائه کرده‌اند؛ از جمله این اندیشمندان باید از امام خمینی (ره)، امام صدر، سید قطب، شهید مطهری، ابوالاعلی مودودی، مالک بن نبی و... نام برد.

۲ - شکست و ناکامی اغلب مکتب‌های غیردینی در برآوردن نیاز انسان به یک تکیه گاه حقیقی معنوی و حتی ناکامی آنها در برآوردن نیازهای مادی و تحقیق

چنین بود که همه این عوامل، تأثیر بسزایی در شتابگیری خیزش و قیام، بر جای گذاشت و امت را بر آستانه تحول تاریخی عظیمی قرار داد که از خداوند متعال می‌خواهیم هر چه زودتر آن را محقق سازد.

○ در کدام کشور از کشورهای اسلامی، نهضت دینی و اسلامی قویتر است؟

□ البته در این مورد، جز به ایران، نمی‌توان اشاره کرد. امروزه ایران قلب تپنده اسلام و سرچشمۀ جوشان آن است، این سخن نه از روی علاقه یا تعصب که برخاسته از آگاهی کامل از واقعیت‌های جهان اسلام و درک تمامی ابعاد خیزش و نهضت اسلامی است. امروزه همگان به ایران به مثابة محور، سمبول، پیشوای راهبر می‌نگرند و معتقدم که جهان اینکه به این حقیقت اذعان دارد و چه دلیلی از این بالاتر که چنین توطئه‌های خصم‌انهای را علیه دین، ایران و انقلاب اسلامی نشانه گرفته است. در این راستا می‌توان به نقش ایران در کنفرانس‌های جهانی از جمله کنفرانس قاهره، پکن و... اشاره کرد که پرچم دفاع از دین و به ویژه اسلام را با قدرت تمام برآورشت و جهانیان جملگی شاهد این مواضع و مقاومت ایران بوده‌اند.

از ایران که بگذریم می‌توان گفت که نمودهای نهضت، همه جهان اسلام را ضمن در نظر گرفتن تفاوت‌هایی که در آگاهی و شور [انقلابی] وجود دارد، دربرگرفته است.

○ اسلام و فکر و نهضت اسلامی در روابط بین الملل

کنونی، چه موقع و مقامی دارد؟

□ اگر بخواهیم به ژرفای این نقش و موقعیت پی ببریم باید نکات زیر را در نظر گیریم:

۱- گستره برنامه‌ریزی‌ها و توطئه‌ها علیه اسلام و انقلاب اسلامی که گستره واقعاً بزرگ و فراگیری است، گردهمایی‌های مغزهای سیاسی و برنامه‌ریز در مراکز بی‌شمار علمی و سیاسی برای برسی و مطالعه این پدیده [یعنی اندیشه اسلامی و انقلابی]، در پیش گرفتن استراتژی‌های همه جانبه علیه رشد و گسترش آن و تلاش در جهت فاصله انداختن میان توده‌های اسلامی و حتی توده‌های مستضعف جهان و رهبری آن، رسانه‌های گروهی که علیه اسلام و نمودهای مربوط به آن و هر آنچه که به گونه‌ای در پیوند با اسلام قرار دارد، کنفرانس‌های بین‌المللی با ابعاد گستره که در راستای مسخ هویت پسری و معو خانواده انسانی و نشر بی‌بند و باری و هرزگی و فساد اخلاقی، امضای دهها توافقنامه و قرارداد میان کشورهای بزرگ و نیز میان این کشورها و کشورهای منطقه به منظور متوقف ساختن این جنبش عظیم و از آن مهمتر چراغ سبز غرب به کمونیست‌ها برای بازیابی نقش رهبری خود در جمهوری‌های مستقل اسلامی که از تجزیه اتحاد شوروی سابق به وجود آمده‌اند، آن هم تنها ازیم رسیدن امواج انقلاب اسلامی به این مناطق و... همه و

جهان اسلام است زیرا جهان اسلام میراث ارزشمند اسلام را خیلی بیشتر و پیشتر درک می‌کند و با تمامی عواطف و احساسات و تصورات خود و طی ایمان - هر چند ضعیف یا به ارث رسیده از نیاکان - به اسلام، با این مکتب برخورد می‌کند و بدین ترتیب جامعه اسلامی به ویژه پس از روش‌نگرانی‌های اندیشمندان پیش گفته، از فضای طبیعی همسوتوی با اسلام برخوردار است.

ناکامی و شکست دیگر مکتب‌ها، بسیاری از مسلمانان گریخته از اسلام را به دامان اسلام بزرگ و اعتماد و اطمینان به آن بازگرداند. علاوه بر آن، موقعیت تجربه اسلامی، احسان گستره و عظیمی نسبت به شکوهمندی اسلام در میان توده‌های مسلمان پدید آورد و به امت افتخار و شرف و اعتماد به آینده و اطمینان به توانایی ساختن آینده را عطا نمود.

۲- در این زمینه باید عامل تازه‌ای را نیز افزود که عبارت است از نقش بسیار ارزش‌های که جنبش‌های اسلامی در گسترش آگاهی و شور انقلابی میان فرزندان این امت، ایفا کردند. تأثیر این جنبش‌ها در مناطق مختلف و نیز سطح آگاهی و شور در هر کدام از این جنبش‌ها یکسان نبود ولی همگی در برانگیختن شور و سوق توده‌ها در جهت اجرای احکام اسلام و ایجاد حسن مبارزه و مقاومت در برابر مظاهر طاغوت و نیز بازگشت به اسلام، موفق بوده‌اند.

۳- واکنش‌هایی که در پی یورش‌های ناکام غرب به جهان اسلام پدیده‌آمد، چه به رغم برنامه‌ریزی دقیق برای این یورش‌ها و تلاش برای در برگرفتن همه جنبه‌ها و با وجود تشتت‌های قومی، ملی، تزادی و تاریخی و با اینکه غدۀ سلطانی چرکینی را در کالبد امت کاشته و مزدورانی را بر آن مسلط ساخته و از سوم فکری - عاطفی بی‌بهره‌اش نگذاشته و زندگیش را سرشار از فسق و بی‌بند و باری و لجام گسیختگی کرده... با همه اینها، این یورش‌ها، نتایج معکوسی در برداشته و باعث بیداری امت شده و متوجهش ساخته که عزت و شرفش در اسلام نهفته است. تأثیر معکوس این یورش‌ها به دو شیوه، صورت پذیرفت: نخست آنکه «غرب» در برابر افراد این امت خود و تمدن و اخلاقیات خود را عربیان ساخت و روشن شد که چگونه به غارت [منابع خدا داد] این امت سوختگان نسبت به آینده این امت را بر آن داشت تا به رویارویی پیروز ازند و برای خیزش اسلامی، برنامه‌ریزی کشند؛ از جمله مواردی که برای توده‌های مسلمان برملاگشت، فرمول‌های مرجعانه حکومت [به اصطلاح] اسلامی و ادعاهای بی‌بو و خاصیت [به اصطلاح] وحدت اسلامی است.

را به استثمار کشند، این امر خود مانعی در برابر بهره‌کشی‌های مادی غرب به شمار می‌رود.

سه: «ملی و قومی»، برخاسته از این تصور غرب که مسیحیت یا به طور کلی دینی که در مسائل روزمره زندگی داخلی ندارد، در شمار ویژگی‌های ملی و قومی ملل اروپایی است که البته این برداشت و تصور، نادرست و فهم غلطی از دین و از ویژگی‌های ملی و قومی است و اصل دگرگونی بنیادهای بشری آن را نمی‌بذرد. مهم آن است که انسان به دور از هر گونه تعصب‌نژادی، ملی و قومی، دین حق را پذیرد و از آن پیروی کند.

و سراجام - چهار: اینکه اسلام دارای ویژگی‌های یک دین زندگی است و روش‌های معنوی و اخلاقی آن، تنها جایگزین خلاً معنوی گریبانگیر بشویت - یعنی چیزی که نظام الحادی شرق را فرو پاشاند و رویاهای آن را درهم کویید - است. بدین ترتیب، نقش نازمای به تعالیم اسلام برای پر کردن این خلاً و اگذار شد زیرا ادیان دیگر، در حجم و سطح برآوردن چنین نیاز جوامع انسانی نبودند.

ب: معتقدم که اندیشه‌های جهان غرب به اندازه کافی در عرصه جهان اسلام مطرح شده است؛ روشنفکران مسلمان غالباً و همواره تولیدات این اندیشه را مطالعه می‌کنند. توده‌های مسلمان نیز امروزه غرق در جریان‌های جهان غرب هستند که رسانه‌های گروهی غرب، به خوردن‌شان می‌دهند. این را نیز معتقدم که از آنچه در جهان اسلام راجع به غرب مطرح می‌شود، مبالغه‌آگاهانه فراوانی شده است و چه بسا، بسیاری را فریفته این بهشت موعود، ساخته است در حالی که چیزی از نقطای ضعف جدی این تمدن مادی که پیوندهای خانوادگی را از هم می‌پاشد و روح انسانی را سرکوب می‌کند و غرایز نهفته حیوانی را لجام گشیخته تحریک می‌کند، نمی‌دانند.

ج - نمی‌توان منکر شد گه کارهای تبلیغاتی غرب، به خوبی رسالت و نقش خود را درک کرده و با تمدن جوامع خود، هماهنگ هستند. وظایف خود را به دقت می‌دانند و کاری به انسانی بودن یا نبودن آن رسالت و این وظایف هم ندارند. در حالی که کارهای تبلیغاتی جهان اسلام، به

همه نمودهایی از آن است؛ ما نمی‌توانیم در اینجا، همه این گستره را برشماریم. تنها می‌خواهیم اشاره کنیم که همه این واکنش‌های غرب در برابر اسلام و تفکر انقلابی اسلام، پی‌آمدهای زیادی بر عرصه بین‌المللی بر جای می‌گذارد و استراتژی‌های بین‌المللی و معاهده‌ها را دگرگون می‌سازد و این زمینه را فراهم می‌کند که ایران به عنوان دشمن بزرگ جهان غرب، به تصویر کشیده شود و همه تلاش‌ها و کوشش‌ها در جهت نابودی این دشمن بزرگ، یک کاسه گردد. نیز باعث می‌گردد که کشورهای استکباری از سازمان ملل و دیگر محاذی بین‌المللی برای رویارویی با این نهضت و محاصره و ضربه زدن به آن و قطع پیوندهای آن با توده‌ها، بهره‌برداری نماید.

لذا خیلی صریح می‌توان گفت که جنبش انقلابی اسلامی، بزرگترین مشغله و نگرانی طمع و رزان و اساس هر برنامه‌ریزی استراتژیک جهانی است.

○ آیا چنانکه بعضی از سیاستمداران و صاحب‌نظران مسائل سیاسی غرب می‌گویند اسلام با اساس تمدن غربی دشمنی دارد و نهضت و انقلاب اسلامی بر همزن عالم غرب است؟

□ برای تبیین رابطه اسلام و غرب، توضیحات زیر را باید مطرح ساخت:

الف: به گمان من، اسلام بنا به واقعگرایی معهود خود، از راه تبلیغ و بحث سالم و همنوایی با فطرت انسانی و نیز تأکید بر اینکه دیدگاه‌هایش از واقعیت و زندگی، بر اساس منطقی درست و همسو با چشم‌اندازهای فطرت انسانی است، همواره در پی فراهم آوردن فضای آزاد و معمولی برای شنیدن صدای اسلام است.

به رغم آزادی که جهان غرب از آن برخوردار است یا مدعی است که فرصت ارائه نظریات را می‌دهد، اسلام در این زمینه، موانع و دشواری‌های فرا راه خود دارد که مهمترین آنها، جار و جنجال‌های تبلیغاتی در ابعادی گسترده‌ای علیه اسلام و مقدمات آن از طریق رسانه‌های فراگیر و با شیوه‌های گوناگون و فریبکارانه‌ای است که غالباً از عرصه‌های مختلف هنر و علم هم بهره‌برداری می‌کند؛ چنین حمله گسترده‌ای چندین خاستگاه و انگیزه دارد:

یک: «تعصب»، در این راستا شاهد تعصب‌های کین توزانه صلبی‌هایی هستیم که کینه‌ای دیرینه علیه اسلام دارند و بی‌توجه به اندیشه‌های انسانی که اسلام مطرح می‌سازد علیه اسلام به کین توزی می‌پردازند.

دو: «مصلحت» برخاسته از دیدگاه مادی سرمایه‌داری نسبت به زندگی، چراکه اسلام بنا به اصول و بنیادهایی که شالوده آن را تشکیل می‌دهد، اجازه نمی‌دهد ملل اسلامی، تسلیم منافع توسعه‌طلبانه غرب شوند. اسلام به طور کلی اجازه نمی‌دهد قدرتمدنان مستکبر، مستضعفان

بشریت به تدریج به سمت حذف
گرایش‌های الحادی و پدیده‌های انکار
خدای متعال حرکت می‌کند

مقدسات، همه و همه ناپذیرفتنی است.
آنچه بر شرمندیم برخسی از این دیدگاهها و ارزش هاست. آیا در این موارد با غرب اتفاق نظر داریم؟ مسلمانان آنها را کاملاً می پذیرند ولی آیا غرب با چنین ارزش هایی همانگ است؟ می توانم تأکید کنم که غرب چه بسا از درک ژرفای هر کدام از این دیدگاهها ناتوان است زیرا متأسفانه با آنچه که خوگرفته، فاصله ها دارد.

آری اگر توانستیم به میزانی از تقاضم نسبت به این چنین ارزش هایی دست یابیم، طبیعی خواهد بود که به نصل مشترکی از درک متقابل یکدیگر، خواهیم رسید. نسبت به تحقق چنین امری، بدین نیستم مشروط بر آنکه تیت پاک و واقعگرایی مورد نیاز برای شناخت حقیقت، فراهم باشد. معتقدم که بشریت - همه بشریت - به تدریج به سمت حذف گرایش های الحادی و پدیده های انکار خدای متعال، حرکت می کند، هر چند همواره موانع ریز و درشتی بر سر راه این حرکت قرار دارد.

نشانه های بارزی وجود دارد که نشانگ چنین روندی است، در این میان می توان به این موارد اشاره کرد:

۱- گرایش جهانی به پذیرش حقوق بشر، به رغم انواع سوءاستفاده هایی که از سوی کشورهای قدرتمند نسبت به اعلامیه جهانی حقوق بشر صورت می گیرد، چنین گرایشی، بیانگر فرایندی معنوی در جهت تحقق شریعت است که ادیان همواره از آن سخن گفته اند و هرگونه نفی یا انکار جنبه های معنوی و فطری در انسان، ادعای مربوط به حقوق بشر را خدشه دار می سازد.

۲- گرایش جهانی به ترجیح راه حل های دینی، در بیان ناکامی و شکست همه طرح ها و راه حل های مادی این گرایش، سمتگیری اجتماعی تمدن فعلی است که مادیون سعی در انکار آن دارند و استعمارگران، پنهانش می سازند و علیه آن به توطئه می پردازند و سرکوش می کنند. ولی به هر حال گرایش حقیقی است و توده ها در جهان اسلام و جاهای دیگر، اینک درک کرده اند که سعادت انسانی در احیای ارزش های معنوی و بازیابی آنها در زندگی انسان است.

در جهان اسلام، موضوع روشنتر است چرا که توده های مسلمان، امروز در تکاپوی بازیابی نقش دین در زندگی هستند و به رغم تمامی دشواری هایی که در این راه وجود دارد هر گونه اینزاری را برای برقراری نظام اسلامی در زندگی، بکار می گیرند. دوران کنونی، دوران سایه افکنند اسلام بر جهان اسلام و به تعبیر مقام معظم رهبری، دوران گرایش به معنویات است.

۳- فروپاشی آنچنانی نظام الحادی کمونیسم، برخاسته از نادیده گرفتن فطرت انسان است. امام خمینی (ره) در نامه ای که دو سال پیش از فروپاشی [اتحاد شوروی] به گورباچف نوشتند به همین نکته اشاره داشته

گمانم غالباً نیاز به درک رسالت اسلام و هدف های تمدنی آن و نیز وظایف خود در برابر این رسالت دارند. فکر من کشم مهمترین نقطه ضعف این کادرها نبود این درک کامل از یک سو و دنباله روی کورکورانه از رژیم های مصلحتی و گاه مزدور [بیگانه] از سوی دیگرست. از اینجاست که آنها باید در وهله نخست خود را از این قید و بندها رهایی بخشنند و مرحله تازه ای را آغاز کنند که خطوط عمده آن برگرفته از زلال رسالت اسلام و پیش از همه ضرورت گستراندن روح و شور انقلابی و دگرگون سازی است که اسلام در پی تعمیم آن بر همگان و از آنجا آمادگی برای اجرای همه تعالیم و احکام اسلام در تمامی امور زندگی است.

د- معتقدم که [ما و غرب]، همیگر را درک نمی کنیم و دشوار است که بتوانیم به نقاط مشترکی دست یابیم چرا که اصول و خاستگاه های ما کاملاً متفاوت است. جهان اسلام بر اساس دیدگاه هایی استوار است که غرب بدانها ایمان ندارد؛ عکس این نیز صادق است، به عنوان مثال من توان به این دیدگاهها و ارزش ها اشاره کرد:

۱- «فطرت انسانی» وجود اصلی که انسان را به گونه ای طبیعی به حقیقت الهی سوق می دهد؛ بدون آن، آدمی انسانیت خود را از دست می دهد.

۲- «اخلاق والا»؛ عدالت، تعاوون، خلوص در برابر خدا و از این گونه ارزش های اخلاقی که بخش جدایی ناپذیری از انسانیت آدمی است.

۳- انسان چه به عنوان فرد و چه به عنوان جامعه برای تنظیم همه امور زندگی خود به خدا، دین و ارزش هایی در زندگی نیاز دارد.

۴- تکامل بشری از پایه ها و شالوده های زندگی اجتماعی است و تفاوت های [و تبعیض های] طبقاتی، نژادی، ملی و قومی از نظر بشریت ناپسند است.

۵- غراییز جنسی باید خردمندانه کنترل شود تا روابط و پیوندهای خانوادگی برقرار بماند.

۶- بهره کشی، استثمار، استعمار و تجاوز [به خاک و حقوق دیگران] و در اختیار گرفتن منابع دیگران در راستای منافع تنگ و اشغال خاک دیگران و اهانت به

دوران کنونی، دوران سایه افکنند
اسلام بر جهان اسلام و به تعبیر مقام
معظم رهبری، دوران گرایش
به معنویات است

**حاکمیت مجدد دین، تأثیر مثبتی
بر روابط بین الملل به جای می‌گذارد
و زندگی بر شالوده هماهنگ
با فطرت پی‌ریزی می‌شود**

بنابراین هنگامی که دین وارد زندگی شود بدان معناست که به ژرفای وجدان جامعه راه پیدا می‌کند و قاعده‌ای را که نظام بر آن قرار می‌گیرد، دگرگون می‌سازد، نیز بدان معناست که به تمامی مشکلات و مقوله‌های اجتماعی راه پیدا می‌کند و طبق دیدگاه‌های خود، آنها را دگرگون می‌سازد (بته اگر دینی واقعگرا و اجتماعی باشد راه حل‌های خود را نیز برای مشکلات اجتماعی مطرح می‌سازد).

از اینجاست که می‌توانم تأکید کنم وقتی دین وارد عرصه‌ای شود به دگرگونی ریشه‌ای آن می‌پردازد و سعی می‌کند روابط و سیاست‌ها و عملکردهای آن را طبق منطق تازه‌ای تنظیم سازد.
 ○ دریاب آیندهٔ نهضت‌های اسلامی چه نظری دارید?
 □ نظر من دربارهٔ آیندهٔ نهضت‌های اسلامی، برخاسته از این داده‌هast:

۱ - مطالعهٔ سیر تاریخ انسانی که به رغم همه ناکامی‌ها، روند رو به تکاملی به سود هدف‌های معنوی پیموده است.

۲ - اعتقاد به اینکه لطف الهی است که بشریت را رو به کمال، هدایت می‌کند.

۳ - وعده‌های قطعی قرآن به پیروزی حتمی جنبش اسلامی مشروط بر اینکه با خود صادق باشد و ویژگی‌های قرآنی که برایش ذکر شده، دارا باشد.

با چنین داده‌هایی معتقدم که - به ویژه اگر عناصر پویایی و خلاقیت، امکانات مادی و معنوی، ایمان توده‌ها به آیندهٔ این نهضت و فرهنگ ایشار و... را که نهضت از آن برخوردار است در نظر بگیریم - آیندهٔ نهضت، آیندهٔ بسیار درخشانی است. بر آنم که هر کس بصیرت داشته باشد کاملاً متوجه می‌شود که ما بر آستانهٔ جهانی قرار داریم که احکام قرآن کریم، بر آن سایه افکنده است.

و فرمودند که کمونیسم باید به موزهٔ تاریخ سپرده شود زیرا مخالف فطرت انسانی است و گوریاچف را به دین و به ویژه به دین اسلام، فراخواندند زیرا سیراب کنندهٔ حقیقی تشنگی‌های بشریت است. گوریاچف نیز در استغفارانه خود به همین نکته اشاره کرد و گفت که فروپاشی ناشی از ناسپاسی ما در برابر نعمت‌های الهی بوده است.

به هر حال ما این دوران حاکمیت دین و معنویات را به فال نیک می‌گیریم؛ اما اینکه گفته می‌شود، حکومت دینی، منجر به تنگناهایی برای اقلیت‌های (دینی) است، سخن بهوهود و موهومی است زیرا قواعد دینی اسلام، رعایت حقوق اقلیت‌ها و تلقی آنها را به عنوان شهر و ندان کامل و نیز حمایت از ایشان را در برابر هر تجاوزی بر دولت و حکومت اسلامی واجب می‌گرداند. تاریخ اسلام نیز خود گواه چنین رفتاری است گو اینکه اسلام جز در دوره‌های کوتاهی، هرگز به طور کامل به مورد اجرا گذارد نشد.

برخورداری اقلیت‌های (دینی) در جمهوری اسلامی ایران از تمامی حقوق، خود شاهدی بر این حقیقت است؛ معتقدم که حاکمیت مجدد دین، تأثیر مثبت و فراوانی بر روابط بین الملل به جای می‌گذارد و باعث می‌گردد روح همکاری و همیاری در جهت گسترش اخلاق پسندیده فراگیر شود و نیروهای نهضتی بشری به ظهور آید و زندگی بر شالودهٔ نیرومند و هماهنگ با فطرت پی‌ریزی شود.

من در انتظار جهانی سرشار از عدالت، همیاری، صلح، مهر و محبت دینی و تفاهم اصولی یعنی همان چیزهایی هست که ادیان الهی، مژده‌اش را داده‌اند و در اسلام، در اعتقاد به ظهور مهدی قائمی (عج) تجلی پیدا کرده است که زمین را در پی پرشدن از ستم و ناعدالتی، سرشار از عدالت و برابری می‌کند. لذا معتقدم که بشریت باید آماده برقراری حاکمیت دینی جهانی باشد که اهداف والای بشریت را تحقق بخشد و خود نیز در این جهت، بکوشد.

○ وقتی دین در عالم «علمانی» (سکولاریزه) و عالمی که در آن سیاست مستقل از دیانت است، وارد می‌شود آیا روابط اصلی و اساسی آن عالم دگرگون نمی‌شود؟

□ مسلم است که نظام اجتماعی هر جامعه‌ای نمی‌تواند جدای از ایدئولوژی آن جامعه باشد. حتی نمی‌توان برقراری یک نظام زندگی همه جانبه را بدون مشخص ساختن نگرش به هستی، انسان و زندگی و در واقع بدون داشتن فلسفه معنی تصور کرد؛ حتی سرمایه‌داری نیز که ایدهٔ جدایی مقوله‌های اجتماعی از واقعیات را مطرح ساخته هرگز توانسته از دیدگاه صرفاً مادی خود به زندگی، رهایی باید [او در این ایده نیز گرفتار بینش‌های مادی خود است].